

KERK & leven

23

2021

WEEKKRANT

9 JUNI

JAARGANG 82

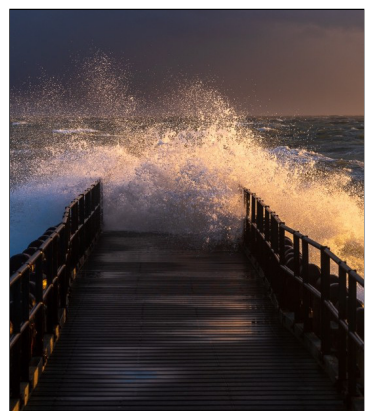
EDITIE 1132

P.E. EFFETA BRUGGE

WWW.KERKENLEVEN.BE

P900720 | AFGIFTEKANTOOR: 2099 ANTWERPEN X | AFZENDER: HALEWIJNLAAN 92 - 2050 ANTWERPEN

EVEN STILVALLEN

Soms steken er stormen op in je leven.
Je gaat de boot in.
Je verliest je houvast,
voelt geen grond meer onder je voeten.

Het water staat je aan de lippen.
Je dreigt kopje onder te gaan.
Je schreeuwt om hulp,
maar door het geraas in je en rondom je krijg je geen antwoord.

De avond is over je leven gevallen,
het is stikdonker.

Het leven om je heen gaat gewoon zijn gang.
Het is alsof niemand wordt geraakt door de ellende die je getroffen heeft.

Eenzaam, vertwijfeld sta je in het leven.
Totdat er iemand opstaat, iemand die zich over je ontfermt.
Een arm om je schouder, een hand in de jouwe, kan de storm stillen.

Er gebeuren wonderen als mensen met elkaar begaan zijn.
Zij laten voelen dat God met je begaan is.
Je kan niet vallen of je valt in zijn hand.

VADERDAG

Een schat van een vader

Op zondag 13 juni vieren we Vaderdag. Net zoals bij Moederdag hebben we 20 mensen van bij ons gevraagd neer te schrijven wat hun (groot)vader of een man die er voor hen als een vader is, betekent. Een aantal papa's en opa's lieten ons weten wat voor hen 'papa/opa' zijn is.

Opnieuw kregen we heel veel antwoorden. Een selectie maken was onbegonnen werken, dus publiceren we ze allemaal.

Carmino

FREDERIK DEVISCH

Papa zijn dit is voor mij de mooiste ontdekkingsreis die ik bedenken kan.

Toen Eline er was dacht ik bij mezelf, zal ik dit wel kunnen? Maar al gauw bleek er ook wel een papa in mij te schuilen, i.p.v. elke avond gaan shotten genoot ik met volle teugen van ons nieuwste wonderke.

Toen onze tweede spruit Phebe geboren werd dachten velen, oei Frederik geboren met een voetbal in zijn maag en toch geen zontje dat zal hij wel spijtig vinden.

Niets is minder waar want het maakt de ontdekkingsreis alleen nog maar spannender, leuker maar vooral nog boeiender.

Frederik en zijn gezin

Gwenny en haar gezin

De bal werd ingeruild voor een turnzaal, een roeiboot, een krachtbal en jawel ik snoof zelfs cultuur toen Phebe haar eerste stappen als actrice zette en telkens genoot ik met volle teugen van een nieuwe wereld die voor mij openging.

Als papa wil ik voor mijn kinderen en mijn echtgenote in de eerste plaats hun beste vriend zijn bij wie ze altijd terecht kunnen zowel in leuke als minder leuke tijden. Een strenge hand is wel eens nodig maar echt straffen is niets voor mij, ik zou me er toch onwennig bij voelen.

Liever bouw ik verder aan een thuis die voor hen een plaats van geborgenheid moet zijn, waar ze steeds terechtkunnen voor een portie plezier, een traantje of gewoon een goede babbel.

ELIEN DUPON

Papa houdt niet alleen van paarden, Voor mij is hij ook als een paard: enorme kracht om elke dag door te zetten, Kracht na om elke tegenslag terug boven te komen Kracht om het (zware) werk op de boerderij te doen Kracht om, samen met mama, drie prachtige kinderen, op te voeden tot wie we geworden zijn. Kracht om ons bij te staan wanneer we het nodig hebben. Met de nodige steun, serieuze babbel of relativerende humor, papa is er altijd waar en wanneer het nodig is.

Bedankt, papa, fijne vaderdag!

DE KINDEREN VAN GWENNY DENDOOVEN

Onze papa is:

Soms zo zot als een aap
Zo sterk als een beer
Heel erg creatief en betrouwbaar
Gezellig en grappig
Onze knuffelbeer
Onze redder in nood
Onze grote held en beste vriend
maar boven alles de allerliefste papa die we kunnen hebben

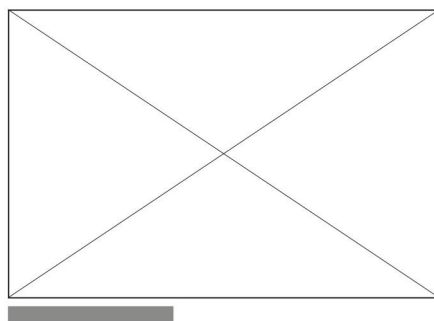
Yoran, Ybe en Yorben

BRENT VERMEERSCH

Ik en mijn papa.
We zijn het niet altijd eens met elkaar.
We zijn soms zo anders.
We zijn soms boos op elkaar.
Maar ik weet en jij weet dat we van elkaar houden.
Door dik en dun.
Love you papa.

Brent en zijn papa

Colofon

ALGEMENE REDACTIE
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 40
redactie.kerkenleven@kerknet.be
secretariaat.kl@kerknet.be
www.kerkenleven.be

PUBLICITEIT

Trevi plus bvba
Meerlaan 9, 9620 Zottegem
09 360 48 54 • fax 09 367 49 88
katrien.lannoo@treviplus.be
www.trevipus.be

DIENST PAROCHIEBLADEN

Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 30
dienst.parochiebladen@kerknet.be

ABONNEMENTEN

Abonnementen en adreswijzigingen
uitsluitend via de parochie.

Copyright

Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK & leven** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren. **KERK & leven** is een uitgave van Kerk en Media vzw

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER

Herman Cosijns

Diocesane redactie Brugge

Liselotte Anckaert, 050 44 49 50,
liselotte.ankaert@kerknet.be
Bertrand Goethals, 09 225 16 26,
bertrand.goethals@kerknet.be
Potterierei 72, 8000 Brugge

ABONNEMENTEN

Magda Proot
050 59 98 80
magda_caspro@hotmail.com

PLAATSELIJKE REDACTIE

Hélène de le Court
0473 80 62 21
helenepeten@hotmail.com

PASTOOR

Carmino Bohez
Ronsaardbekastraat 53, 8000 Brugge
0468 14 20 37 - pastoor@effeta.be

PAROCHIEASSISTENTE

Leen Hosten
0486 51 70 84 - leen@effeta.be

PAROCHIETEAM

Carmino Bohez, pastoor@effeta.be
Caroline Colman, caroline@effeta.be
Griet Debruyne, griet@effeta.be
Leen Hosten, leen@effeta.be
Marleen Vergote, marleen@effeta.be
Ingrid Van Neste, ingrid@effeta.be

SECRETARIAAT

omwille van COVID-19 enkel na afspraak
Ronsaardbekastraat 53
0486 51 70 84 - 0468 14 20 37
info@effeta.be

AANVRAAG MISINTENTIE

0468/14 20 37 - info@effeta.be

CONTACTPERSONEN

Sint-Jozefkerk
Anne-Marie Van Reybrouck, 050 33 59 25
Sint-Niklaaskerk
Raoul Vanparrys, 050 59 97 73
Sint-Pieter in de bandenkerk
Ingrid Van Neste, 050 59 90 15
Gisela Keersebilck, 050 20 04 88

ONTHAALPUNTEN

omwille van COVID-19 gesloten
Onthaalpunt "De Pastorie"
Ronsaardbekastraat 53
Onthaalpunt "De Sacristie"
Sint-Niklaaskerk (via Smallestraat)
Onthaalpunt "Het Anker"
Amaat Vynckestraat 7

OPENINGSUREN KERKEN

Sint-Jozefkerk: elke dag van 9u tot 19u
Sint-Pieter in de bandenkerk:
elke dag van 8.30u tot 18u

WEBSITE - FACEBOOK

www.effeta.be
www.facebook.com/EFFETA-pastorale-
eenheid

WEEKENDVIERINGEN

Opnieuw weekendvieringen

Het Overlegcomité van dinsdag 11 mei heeft beslist dat vanaf woensdag 9 juni opnieuw vieringen mogelijk zijn met maximum 100 personen.

Wel hangt deze versoepeling af van twee voorwaarden:

- 80 procent van kwetsbaren (65-plussers en volwassenen met onderliggende aandoeningen) is gevaccineerd én-
- minder dan 500 covidpatiënten op de afdelingen intensieve zorg.

Dit betekent dat, als alles goed gaat, - **VANAF 9 JUNI ER MAXIMUM 100 PERSONEN** een **UITVAART, DOOPSEL of HUWELIJK** kunnen bijwonen en dat - **VANAF HET WEEKEND 12-13 JUNI** opnieuw **WEEKENDVIERINGEN** met **MAXIMUM 100 PERSONEN** zullen zijn:

- **zaterdag 12 juni om 18 u.** in onze **Sint-Niklaaskerk**
- **zondag 13 juni om 9 u.** in onze **Sint-Jozefkerk**
- **zondag 13 juni om 10.30 u.** in onze **Sint-Pieter in de bandenkerk**

Ongetwijfeld zullen er nog maatregelen gelden zoals het dragen van mondmasker, de 1,5 m afstandsregel. Mocht de maatregel van maximum 1 persoon per 10 m² behouden blijven, betekent dit dat het aantal toegelaten aanwezigen in onze drie kerken minder dan 100 zal zijn. Vanaf juli zou – afhankelijk van de vaccinatiegraad en de bezetting op de afdeling intensieve zorgen - het maximum dan vastgelegd worden op 200 personen.

Carmino

2 juni 2021

VADERDAG

Lieven en zijn zoon

LIEVEN DESWAEF

'Vader worden is gemakkelijker dan vader zijn. Het goede voorbeeld van mijn eigen vader is natuurlijk een mooie wegwijzer, maar hoe je met je kind omgaat en het opvoedt tot een goed mens, dat leer je vooral onderweg. En daar hoort voor allebei vallen en opstaan bij. Maar niets geeft meer voldoening dan te merken dat jouw opvoeden/bijsturen/ondersteunen een grote hulp blijkt te zijn in het opgroeien, en daarna. Want vader ben je voor het leven. Fijne dag gewenst aan al wie een vaderfiguur is (in welke vorm dan ook)!'

MARIE-CHRISTINE HERNOU

Wat is belangrijker de duur van een leven of de inhoud ervan? De liefde die je geeft en de waarden die je voorleeft, vind ik het belangrijkste. Opa, Alfred, had maar een kort leven en deed de twee : hij gaf mijn oma, Judith, een gelukkig huwelijk en zorgde voor een keurige opvoeding van mijn mama, Paula. Waarvan mijn zus, Dominique, en ikzelf de vruchten mochten plukken. Zo leefde mijn opa, Alfred, verder in zijn nageslacht en heb ik hem dus niet enkel gekend van op een foto met oma Judith.

Opa, Alfred, je deed het prima.

HUGO DEPESTEL

Als kleuter en tijdens de lagere school was het uitkijken naar de vakantiedagen bij mijn grootouders langs vaderszijde (voor ons pépé en mémé maar dan op zijn Maldegems pupè en mumè).

Alleen de reis van Roeselare naar Maldegem was al een avontuur. Te voet naar 't station, de trein naar Brugge. Overstappen op de trein naar Eeklo/Gent (al lang afgeschapt) die via Ryckvelde, Sijsele en Donk naar Maldegem liep.

de opa van Hugo

EEN WARME PAROCHIE

Solidair met Goma (Congo)

Voor wie onze vieringen in de Sint-Jozef kerk bijwoont, is het gezin Nbonimpa geen onbekende: Henriette en Robert met hun vijf kinderen. Het gezin is afkomstig uit Congo en woont sinds enkele jaren in Koolkerke.

Op de avond van 22 mei 2021 barstte de vulkaan Nyiragongo in het oosten van Congo uit en trof de stad Goma. Er vielen zeker 15 doden door de uitbarsting. Ruim 30.000 mensen Goma zijn op de vlucht zonder voedsel, onderdak, kleding en medicijnen. Onder hen ook de familie van Nbonimpa.

Robert vertelde me onlangs hoe schrijnend de situatie is. We dachten dat we met de parochie misschien wel iets kunnen doen. In het weekend 12-13 juni starten de vieringen weer op. We houden dan een **bijzondere omhaling** voor de getroffen inwoners van Goma. Wie nu al wil helpen, kan overschrijven op het rekeningnummer: **BE96 3631 8533 4405** op naam van P.E. Effeta, met vermelding: 'steun Goma'.

Alvast dank
Carmino

Martine en haar papa

Te voet naar Den Akker waar pupè en mumè woonden.

Het is verwonderlijk hoe men via zijn grootvader en vader dezelfde interesses meekrijgt. Samen met pupè naar de voetbal en naar de koers (zie foto). De interesses van mijn vader? Voetbal en koers... Mijn interesses? Juist...

Van mijn Maldegemse vakanties blijven vele onuitwisbare herinneringen over ... mee naar de koers (zie foto genomen begin de jaren 50). Naar Damme voor de zwemwedstrijd Brugge-Damme. Naar 't voetbal aan 't Sparrebos (dat je niet meer terug vindt). Dit alles met de fiets. Ik als klein mannetje vooraan en in kleermakerszit in de zak voor de kranten, een vipplaats 'avant la lettre'.

In mijn perceptie moest pupè niet werken, enkel in de vroege uren kranten ronddragen. Later mocht ik ook op een fiets mee op ronde voor het bussen van de Humoradio op donderdag en het Brugsch Handelsblad op vrijdag ... Mijn pupè was nogal van het dorstig type en op die ronden proefde ik mijn eerste witte limonade (ik herinner me nog die smaak).

Van mumè mocht ik als de crèmekarre passeerde zelf (!) 1 frank (€ 0,025) uit de lade halen. Ook stond ik uren te wachten op het avondkrantje met de uitslagen van de Ronde van Frankrijk en de tekeningen van Willy Vandersteen. ...

Mijn Pupè en Mumè stonden synoniem voor unieke vakanties in een paradijs op aarde.

MARTINE DE BUYSER

Vader – papa – bonpa - voor mij...

Dit zijn stuk voor stuk belangrijke woorden. Terwijl mijn mama de zorgende hand had in de opvoeding, had mijn vader de motiverende kant van de opvoeding op zich genomen. Had ik mijn vader niet gehad, dan had ik zeker geen 41 jaar in de klas gestaan. Hij had altijd een luisterend oor en een bemoedigend gesprek voor zowel mij als mijn broer. Ook nu nog met kleinkinderen en achterkleinkinderen blijft zijn mening heel belangrijk. Vaderdag is heel belangrijk om zeker te vieren.

Dank je wel om zo'n vader voor mij te zijn!

PETRA JONCKHEERE
RUNE EN TORIN OVERBERGH

Vroeger dacht ik dat ik nooit zo zou zijn als mijn papa. Nooit zo slim, zo handig, zo grappig. Maar juist omdat hij ook streng was, zijn we er geraakt. Hoewel ik niet de grappigste ben van de twee. Waarschijnlijk ook niet de handigste. Maar daar gaat het niet om. Het gaat over mijn papa die altijd onze fiets herstelde, opnieuw en opnieuw dezelfde flauwe mop maakte, duizenden dingen lijmden die mijn mama al lang weggegooid zou hebben, ons de pot liet uitlikken en terwijl zelf de wafels bakte, een oogje dichtkneep als we “stiekem” nog een aflevering van avatar Aang opzetten, zuchtend tienduizenden haren van de witte tegels raapte, uren in de bib zocht naar die ene film die we nog niet gezien hadden, keer op keer ons favoriete gerecht maakte. En je zou denken: nu zijn we groot, nu gaat het niet meer zo. Maar dat is het hem nu net, het gebeurt elk weekend. Want dan kan papa weer mijn papa zijn.

Rune

Mijn papa heeft een groot hart voor mensen, dieren en de natuur. Samen met mijn mama zorgde hij voor zowel houvast als vleugels en gaf hij zijn drie dochters de ruimte en het vertrouwen om hun eigen pad te volgen. Dat was niet altijd vanzelfsprekend.

Petra en haar papa

Als boerenzoon gaf hij mij zijn liefde voor de natuur mee. Hij leerde mij foto's ontwikkelen in zijn doka en autorijden, wat met mij als leerling het ultieme bewijs van doorzettingsvermogen was. Hij toonde ook voor hoe je verantwoordelijkheid opneemt voor jezelf en voor anderen en hoe verrijkend de kracht van vriendschap en sociaal engagement is. Dat het nooit te laat is om iets nieuws te leren demonstreerde hij met brio toen hij op 60-jarige leeftijd samen met zijn kleinkinderen leerde skiën en met een duizelingwekkende snelheid iedereen voorbijstak in het avonturenpark.

Petra

Voor jou, papa!

Er was eens een zoon die met zijn rugzak aan een lang pad door het bos begon. Onderweg kwam hij een vader tegen. Deze vader was slim en verstandig. Hij kon sudoku's oplossen en cryptogrammen maken,

maar ook huiswerk uitleggen en verslagen nalezen. De zoon bleef eventjes bij deze vader en leerde veel. Daarna ging hij verder. Na wat wandelen kwam hij een andere vader tegen. Deze vader wist veel over fietsen. Hij leerde de zoon fietsbanden oppompen, een ketting terugleggen en lichten vervangen. De zoon was blij met deze nieuwe kennis en vervolgde zijn weg, zijn rugzak alweer een beetje voller. De volgende vader die de zoon onderweg tegenkwam, was streng maar rechtvaardig. Hij bracht de zoon begrippen bij als eerlijkheid en rechtvaardigheid, vriendelijkheid en respect. De zoon knikte, want hij zou al deze dingen kunnen gebruiken op zijn tocht. Na wat wandelen kwam de zoon terecht op een plek waar prachtige geluiden klonken. Daar zat een vader die hem toonde wat muziek was. De zoon luisterde naar de liedjes en onthield ze, maar voegde er ook een paar zelf aan toe. Voor de variatie. Met een inmiddels zeer zware rugzak, vrolijk deuntjes fluitend, stuitte de zoon op een nieuwe vader, die bijzonder handig was. Hij verbaasde zich erover hoe deze vader zowel een kleine lamp kon vervangen als een tuinhuis bedenken, uittekenen en in elkaar timmeren. De zoon was blij dat hij kon helpen. Hij bedankte de vader en trok verder, zichzelf iets sterker in de schoenen voelend. De zoon werd moe van al dat wande-

Rune en Torin met hun papa

len. Toen hij zich op een boomstam neerzette om te rusten, kwamen er drie vaders aangewandeld. Eentje die hem droeg wanneer het te lastig werd. Eentje die hem een steuntje in de rug gaf wanneer het nodig was. Eentje die hem vertelde dat, als de zoon er goed genoeg voor werkte, het goed zou komen. De zoon was dankbaar en liep met nieuwe energie verder. Helemaal tot aan een vader, uit wiens huis heerlijke geuren kwamen. Deze vader kon koken als de beste. Hij toonde de zoon hoe je roux moest maken en leerde hem de trucjes van het vak. De zoon bleef eten en liep met een volle buik dieper het bos in, de rugzak bijna over de grond meeslepend door al het gewicht. De zoon liep en liep, tot het bos

minder dicht werd en er een stralende bundel zonlicht doorbrak. Net voor hij het bos uitstapte, zag hij nog één vader. Deze vader zette de rugzak weer stevig om zijn schouders en liet de zoon zijn vleugels uitslaan in de wereld, met alle onderweg verworven talenten en kwaliteiten. “Hou je goed”, zei hij. De zoon was dankbaar voor alles dat hij had meegekregen, ook al wist hij niet zo goed hoe hij dat moest zeggen. Hij hoopte dat de vader het begreep. Hierna stapte hij het bos uit. Hij wist dat het goed zou komen, want hij had zijn vader.

Torin

VADERDAG

Cindy en haar gezin

CINDY EMMERS

Wat betekent een vader voor mij...?

Ik moest toch even denken, want de band die ik met mijn vader had (hij overleed twee jaar geleden, heel plots aan een razendsnel gegroeide longtumor), die band was er geen zoals ik soms hoorde van anderen. Ik was er soms zelfs jaloers op, op meisjes die dol waren op hun papa... Mijn vader was er één van weinig woorden. Er zat ook altijd een ‘brug’ tussen ons in. Ik was er vaak boos over. Want die onuitgesproken afstand deed me vaak denken dat er ook geen liefde was. En als kind, ook als volwassen kind van, verlang je die onvoorwaardelijke liefde...

Nu intussen is die boosheid verdwenen. En is er zelfs wat begrip. Mijn vader was de jongste van 5

broers en verloor op 6-jarige leeftijd zijn moeder. Mijn grootvader bleef achter met een boerderij en 5 zonen. Mijn vader werd voor een jaar of twee ondergebracht bij een nonkel en een tante. Over het verdriet werd niet gepraat, er werd niet naar geluisterd, er was geen begrip, laat staan begeleiding. Het was erg voor mijn grootvader, maar niemand scheen te merken dat dit een traumatiserende ervaring was voor mijn vader en zijn broers. Niet in te beelden de dag van vandaag, dat er geen begeleiding was voor die kleine jongens die hun moeder waren verloren.

Mijn grootvader hertrouwde twee jaar later. Niet uit liefde, maar uit praktische overwegingen. Want 5 kinderen en een boerderij, dat kon hij niet alleen beredderen. Dus via via werd hij in contact gebracht met een dame die in voorbereiding was

om in het klooster te treden. Ze zag het als een ‘roeping’ om mijn grootvader en zijn zonen te helpen. Gewoon samenwonen zat er uiteraard niet in, dus gingen ze als een soort van ‘zakelijke overeenkomst’ het huwelijk aan. Maar het werd een mooi verhaal, want de twee werden uiteindelijk toch verliefd en zo vond mijn grootvader weer liefde en kregen mijn vader en zijn broers een tweede mama.

Jammergenoeg sloeg het noodlot opnieuw toe, en 7 jaar later, op exact dezelfde dag, stierf ook deze moedige vrouw aan een slepende ziekte. Dus vandaag, zelf moeder zijnde van 4 prachtige kinderen, kan ik mij onmogelijk inbeelden hoe moeilijk mijn vader zijn jeugd moet geweest zijn. Vol verdriet, teleurstelling en pijn. Maar waar er nooit over gepraat mocht worden, waar er geen gevoelens getoond mochten worden. Mijn vader kon onmogelijk een open boek geworden zijn. Hij werd gedoemd een man te worden die met z'n gevoelens niet kon omgaan.

Maar op de momenten in mijn leven, waar het er echt toe deed, dan was hij er altijd! Zonder woorden. Maar met daden... ik koester nu vooral die momenten.

Vandaag ben ik gelukkig getrouwd met een prachtige man, mijn beste vriend, een fantastische vader voor onze zoon en een geweldig toegewijde pluspapa voor mijn drie dochters. Hij is een ongelooflijk sterke persoon, iemand op wie we altijd kunnen rekenen, niets is hem ooit te veel. Twan lijkt uiter-

Joris en zijn papa

lijk enorm op z'n papa, maar ook zijn doorzetting, kracht en werklust heeft hij geërfd. Ik vind het gewoon zalig om die twee samen in de tuin te zien werken, of te zien hoe hij z'n zoon alle dingen leert die zijn vader hem ooit heeft voorgetoond. Mijn schoonvader heeft een super job gedaan met het opvoeden van zijn zoon. En doordat hij zo'n fantastisch voorbeeld had aan zijn eigen vader, is hij nu de meest perfecte vader die een kind hem kan wensen. En ook voor de meisjes zet hij zich evenveel in. Ik denk oprecht dat zij nooit het gevoel hebben anders behandeld te worden dan zijn eigen kind. Ze waren ook nog klein toen we samen kwamen. Hij ververste met veel liefde voor het eerst in z'n leven hun Pampertjes. En de band is dan ook even sterk dan met Twan.

Voor mij is een vader een voorbeeld, een houvast, onze rots...

JORIS BONHEURE

Mijn papa is voor mij de rots in de branding.

Wat er ook mag zijn, hij staat altijd paraat om te helpen. Onze mooiste verwezenlijking, was het verbouwen van ons huis. Maandenlang hebben we samen gezwoegd en gezweet. Hoe zwaar sommige dagen ook waren, we bleven vastberaden doorgaan.

Het resultaat is om trots op te zijn, en zal altijd een toonbeeld blijven van ons fantastisch teamwork.

Leslie met haar gezin en haar ouders

LESLIE REYBROUCK

Mijn papa,

Als ik aan mijn papa denk, dan denk ik aan uitvindingen, muziek, reizen, oppas, tuin, computer,...

Voor alles heeft mijn papa een uitleg! Vroeger, als tiener, vond ik dat niet zo leuk. Door mama te worden begrijp ik hem nu volledig. Een ouder wil gewoon het allerbeste voor zijn kind.

Wil Benne een vogelkastje? Opa komt langs met een plan en helpt timmeren. Zijn muziek is nu op de achtergrond verdwenen door zijn slecht gehoor. Maar hij compenseert het met boeken lezen, in de tuin bezig te zijn, opzoekingen doen op de pc en uitleg te geven aan zijn kleinzonen en kleindochter.

Reizen heb ik duidelijk van hem geërfd. Onze zomervakanties samen in Castellane zorgen stevast voor mooie herinneringen.

VICTOR CORNELIS

Mijn papa is de beste op aarde: hij is grappig, hij houdt van avontuur en straft niet zo snel (tenzij het

niet meer grappig is). Hij leerde me fietsen, frisbeeën en zoveel meer! Hij vindt ook wiskunde leuk dus bij hem kan ik altijd terecht voor hoofdrekken. Dat is handig. Maar het beste van al is zijn glimlach die als het ware kan genezen. Ik hou van hem, hij betekent evenveel voor mij als mijn mama: ∞ veel.

TIM SWIMBERGHE

Mijn padre Erwin betekent zeer veel voor mij. Aan zijn gestalte zal je het allicht niet merken maar ik kijk enorm naar hem op. Hij bracht mijn broer, zus en mezelf veel waarden en normen bij. Hij stond en staat me nu ook nog geregeld bij met goede raad en daad. Velen kennen hem als chef van het muziek. Zelf speel ik geen instrument. Maar ik kan je wel vertellen dat ik zeer trots ben op wat hij in dat wereldje bereikt heeft. Graag komt hij met enkele van zijn muzikanten jaarlijks een optreden geven in

Vormeling Victor en z'n papa

Tom met Lotte (vormeling) en Elle

het WZC waar ik als animator werk. Onze bewoners, personeel en ikzelf vinden dit keer op keer een prachtige namiddag. Ondanks onze verschillende interesses gelijken we toch sterk op elkaar: we zijn graag onder het volk en humor is nooit veraf. Ook mijn kinderen kunnen zeer goed opschieten met hun opa sneeuwman. Een aantal jaar geleden had ik ook het geluk om mijn toekomstige schoonvader (Peter Van Elslande) te ontmoeten. Bompa lawijt zoals wij hem noemen. Beide zijn pater familias van de familie's. Hun steun, goede raad en oprechte bekommernissen hebben onze familie gemaakt tot wat we nu zijn. Voor mij persoonlijk zijn ze voorbeelden hoe ik met onze Lotte en Elle wil omgaan. Liefdevol, met de nodige waarden en normen, plezier en leute.

HENDRIK MORTIER

Vader ...
Mijn grote voorbeeld...
Mijn trots ...

Hoe jij toen deed,
doe ik nu ook.
Hoe jij toen keek,
kijk ik nu ook.
Hoe jij toen sprak,
spreek ik nog steeds.

Wat jij mij gaf,
geef ik nu ook.
Wat jij me zei,
zeg ik nu ook.
Wat jij mij liet
zien, zie ik nog steeds.

Vader...Mijn rots.

PETER COPPENS

Vaderdag, een speciale dag!

Zelf heb ik mijn vader verloren toen ik pas 21 jaar was. Toch flitst er bijna dagelijks nog wel een herinnering door mijn hoofd aan mijn beide ouders. Mijn vader en grootvader waren van origine Dudzele-naren. Ik kwam dus 'back to the

roots' en ben zelf fiere vader van Jasper en Amber.

Wat betekent vader zijn voor mij? Zorgen voor een speciale band met zoon en dochter, 'een vriend zijn van'. en toch je best doen om hen de waarden en normen mee te geven die je zelf ook gekregen hebt. Hen voorbereiden voor de toekomst, op het leven. Dat generaties verschil-

len is niet meer dan logisch. We willen vooral een vertrouwenspersoon en een rustpunt zijn voor hen. Ze kunnen bij ons altijd terecht, hoe erg ook iets is. Als ze dat al niet zouden durven, bij wie moeten ze dan terecht! Ik ben dan ook een fiere papa van 2 fantastische kinderen. Chapeau ook voor de keuzes die ze maken en ik wens hen ook nog veel succes bij het verder timmeren aan hun levensweg!

AMBER EN JASPER COPPENS

Papa

Al sinds we klein waren, gaan we met vallen en opstaan door het leven. Nog geen enkele seconde ben je van onze zijde geweken.

Dit alles heeft ons gebracht tot de zoon en dochter die wij vandaag zijn. Een zoon en dochter die enorm fier en trots zijn met een papa zoals jij!

Bedankt voor wie je bent!

Peter en zijn gezin

De papa en het zoontje van Nico

NICO CLAUWAERT

Wat betekent mijn vader voor mij? Een superheld zonder cape! Meer dan ooit besef ik in welk warm nest ik ben opgegroeid. Om het culinair samen te vatten: "mijn papa is zoals chocolade: hard vanbuiten, maar zacht vanbinnen."

Zelf papa zijn is fantastisch. Het is een privilege om Wout elke dag te zien veranderen, en af en toe trekjes van jezelf op te merken. Papa zijn is voor mij 'het voorbeeld geven'. Met vallen en opstaan, maar vooral boeiend!

Dankjewel papa, proficiat opi!